4. అబద్ధం (అసత్యం)

అబద్ధం అంటే జరిగిన దానికి వ్యతిరేకంగా చెప్పడం, లేక చెప్పని విషయాలను ఇతరులు చెప్పినట్టుగా ప్రచురించడం. ఇలా అనేక అవాస్తవాలను ప్రచురించటాన్ని అబద్ధం లేక అసత్యం అంటారు.

అల్లాహ్ ఇలా ప్రకటించాడు:

(وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا).

“మీకు తెలియని విషయం వెంట పడకండి. నిశ్చయంగా కళ్ళూ, చెవులూ,మనస్సూ అన్నింటి విషయంలోనూ విచారణ జరుగుతుంది.”[1]

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు: “అతని నోటి నుండి వెడలే ప్రతి మాటనూ వ్రాయటానికి అనుక్షణం ఒక పరిశీలకుడు సిద్ధంగా ఉంటాడు.”[2]

అన్నిటికంటే ఘోరమైన అబద్ధం దేవునికి అంటగట్టడం. తరువాత ప్రవక్తలకు అంటగట్టడం. అలాగే చిట్టచివరి ప్రవక్తగా పంపబడిన ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గారిపై అబద్ధాలు అంటగట్టడం మహా అపరాధాలుగా పరిగణించబడ్డాయి.

దేవుని పట్ల అబద్ధాలు కల్పించేవారు దుర్మార్గులు. ఎందుకంటే, అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు: “జ్ఞానం లేకుండా ప్రజలను పెడమార్గం పట్టించే నిమిత్తం అబద్ధాన్ని కల్పించి దానిని అల్లాహ్‌కు ఆపాదించే వ్యక్తికంటే మించిన దుర్మార్గుడెవడు, నిశ్చయంగా అల్లాహ్ అటువంటి దుర్మార్గులకు ఋజుమార్గం చూపడు.”[3]

మనం ప్రపంచంలో నలువైపులా చూస్తే అతి ఎక్కువగా అబద్ధాలు దేవుని విషయంలోనే కల్పిస్తున్నారు. దేవునికి ఆకారాలు తమకు తోచిన విధంగా చేసుకుని వాటిని దేవునిగా భావించి ఆరాధనలు చేస్తున్నారు. అనేక రకాల సాధువులు, మంత్రగాళ్ళు, తమ చేతబడితో అనేక రకాల వేషాలను అసాధారణ కార్యా లను చేసి చూపించి భగవానులుగా, దేవుళ్ళుగా ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. ఆ తరువాత ఆమాయక ప్రజలు వాళ్ళనే దేవుళ్ళుగా భావించి వివిధ రకాలుగా పూజా పురస్కారా

1. (17, సూరతు బనీ ఇస్రాయీల్:36)

2. (50, సూరతు ఖాఫ్: 18)

3. (6, సూరతల్ అన్ఆమ్:144)

లకు గురికాబడ్డారు. ఇలా దేవుని పట్ల అసత్యాలు కల్పించటం వారి వృత్తిగా మారిపోయింది. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

(وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ)

"అల్లాహ్‌పై బూటకపు అభాండాలు వేసేవాడికంటే లేదా అల్లాహ్ సూచనలు అసత్యాలని తిరస్కరించేవాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవడుంటాడు, నిశ్చయంగా అటువంటి దుర్మార్గులు ఎన్నటికీ సాఫల్యం పొందలేరు."[1]

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

(وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (30) اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (31).

"ఉజైర్ అల్లాహ్ కుమారుడు అని యూదులు అంటారు, మసీహ్ అల్లాహ్ కుమారుడు అని క్రైస్తవులు అంటారు. వారికి పూర్వం అవిశ్వాసంలో పడి ఉన్నవారి మాటలను అనుసరిస్తూ, వారు తమ నోటితో అనే ఈ మాటలు నిరాధారమైనవి. అల్లాహ్ దెబ్బ వారిపై పడుగాక! వారెలా మోసపోతున్నారు! వారు అల్లాహ్‌ను కాదని తమ పండితులను, తమ సన్యాసులను తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు. ఇంకా ఇదే విధంగా మర్యమ్ కుమారుడైన మసీహ్‌ను కూడా. వాస్తవానికి ఒకే అల్లాహ్ దాస్యం తప్ప మరెవరి దాస్యాన్నీ చేసే ఆజ్ఞ వారిని ఇవ్వబడలేదు. ఆయన తప్ప ఆరాధనకు అర్హుడైన వాడెవడూ లేడు. ఆయన పరిశుద్ధుడు. వారు అనే షిర్కు (బహుదైవారాధనా భావాలకు) మాటలకు అతీతుడు."[1]

మరొక చోట అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు:

"బహుదైవారాధకులు తప్పకుండా ఇలా అంటారు, ఒకవేళ అల్లాహ్‌యే కోరి ఉండినట్లయితే, మేము గాని, మా తాత ముత్తాతలు గాని బహుదైవారాధన చేసే వారము కాము. మరియు మేము దేనినీ నిషేధించి ఉండేవారము కూడా కాదు.

---

1. (9, సూరతు తౌబా : 30–31)

2. (6, సూరతుల్ అన్ఆమ్ : 148–149) ఇంకా (10 సూరతు, ఆయతు 17, – 20 సూరతు, ఆయతు 48)

ఇటువంటి మాటలనే మాటిమాటికి కల్పించి వారికి పూర్వంవారు కూడా సత్యాన్ని తిరస్కరించారు. చివరకు వారు మా శిక్షను చవిచూశారు. వారితో ఇలా అను: "మీ వద్ద ఏదైనా జ్ఞానం ఉందా మా ముందు పెట్టటానికి? మీరు కేవలం అంచనాలను అనుసరిస్తున్నారు, మీరు చేసేవన్నీ వట్టి ఊహాగానాలే." ఇంకా ఇలా అను: "(మీ వాదానికి భిన్నంగా) సత్యానికి చేర్చే వాదన అల్లాహ్ వద్ద ఉంది. అల్లాహ్ గనక సంకల్పించి ఉన్నట్లయితే నిస్సందేహంగా మీ అందరికీ ఆయన మార్గం చూపి ఉండేవాడు."[2]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) వారిపై అబద్ధాలు అంటగట్టేవారు

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ).

అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు: "విశ్వాసులారా! అల్లాహ్‌కూ, ఆయన ప్రవక్తకూ ముందు నడవకండి. అల్లాహ్‌కు భయపడండి. అల్లాహ్ సమస్తమూ వినేవాడు, సర్వమూ ఎరిగినవాడూను."[1]

అల్లాహ్‌నూ, ఆయన ప్రవక్తనూ అధిగమించకండి. అనుసరించండి, విముఖులు కాకండి, విధేయులై ఉండండి. మీ వ్యవహారాలలో మీరే చొరవ తీసుకుని నిర్ణయాలు తీసుకోకండి. కాని మొదట అల్లాహ్ గ్రంథంలో, ఆయన ప్రవక్త సూక్తులలో ఆ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన మార్గదర్శక సూత్రాలు ఏమున్నాయో తెలుసుకోండి, ఆ తరువాత వాటిని పాటించండి.

కాని మనలో ఎంతో మంది విశ్వాసులు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆచరించని, అందజేయని ఆచారాలను, నియమాలను మరియు ధర్మంగా పరిగణించని కార్యాలను ఎంతో విశ్వాసంగా, ప్రేమగా అనుసరిస్తున్నారు, అవి అసత్యమైనవిగా నిరూపితమైనప్పటికీ వాటిని వదలకుండా అతిగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గారి మీలాదున్ నబీ పేరున ఒక పండుగ, మరియు మేరాజున్ నబీ పేరున ఒక పండుగ, అలాగే చివరి బుధవారం (ఆఖరి చహార్‌షుంబా) అని అనేక పేర్లతో ఇస్లాం ధర్మంగా భావించని మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆచరించని పండుగలను సున్నతుగా భావించి, ఇస్లాంలో లేనిపోని అనేక ఆచారాలు తమ సొంతంగా కల్పిం

1. (సూరతుల్ హుజురాత్:1)
2. (59, సూరతుల్ హ్రష్:7)

చుకొని ఆచరిస్తున్నారు. ఆపై అలా చేయడం ధర్మ సమ్మతముగానే నమ్ముతూ అల్లాహ్ వద్ద పుణ్యఫలం లభిస్తుందని భావిస్తున్నారు. అలాంటి వారి గురించి అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు: "అల్లాహ్ ప్రవక్త మీకు ఇచ్చిన దాన్ని తీసుకోండి, ఆయన మిమ్మల్ని నిషేధించిన దాని జోలికి పోకండి. అల్లాహ్‌కు భయపడండి, అల్లాహ్ కఠినంగా శిక్షించేవాడు."[2]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: "అత్యుత్తమ వచనం అల్లాహ్ గ్రంథం. అత్యుత్తమ పద్ధతి ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) పద్ధతి. అత్యంత దుష్ట విషయాలు బిద్అత్‌లు (ప్రవక్త(స) మరియు సహాబాలు చెయ్యని ఆరాధనలు). ప్రతీ బిద్అత్ మార్గవిహీనమైనది."[2]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: "ఎవరైతే తెలిసి నాపై అబద్ధాన్ని మోపుతాడో, అతను తన నివాసంగా నరకాన్ని పొందుతాడు."[3]

కనుక ఒక ఇస్లామీయ బోధకుడు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మాటను ఇతరులకు ప్రచురించకముందు కనీసం అది నిజమైనదా లేదా అని తెలుసుకుని చెప్పడం ఉత్తమమైనది. విన్నవాటన్నింటినీ ప్రచురించడం ధర్మ సమ్మతం కాదు. ఎందుకంటే, ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: "ఒక వ్యక్తి అసత్యవాది అనడానికి అతను విన్నదంతా చెప్పుకుంటూ ఉంటే చాలు."[4]

వంచకులు అసత్యవాదులు

కొందరు అల్లాహ్‌ను విశ్వసిస్తున్నట్లుగా, మహా భక్తులుగా నటిస్తారు. అయినా వారు సత్యమైన విషయాలకు విరుద్ధులు.

కనుక అల్లాహ్ వారి గురించి ఇలా తెలియజేశాడు:

"అల్లాహ్‌ను, అంతిమ దినాన్ని మేము విశ్వసించాము అని అనేవారు కూడా

2. (సహీహ్ ముస్లిం: 1435)
3. (సహీహ్ బుఖారీ: 1209, సహీహ్ ముస్లిం:4)
4. (సహీహ్ ముస్లిం:6)
5. (2, సూరతుల్ బఖరా:8)

కొందరు ఉన్నారు. కాని వాస్తవంగా వారు విశ్వాసులు కారు. అల్లాహ్‌ను, విశ్వాసులను వారు మోసం చేస్తున్నారు. కాని యదార్థంగా వారు తమను తాము తప్ప మరెవరినీ మోసం చెయ్యటం లేదు."[5]

మరొక చోట అలాంటి వారి గురించి అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేశాడు: "ఓ ప్రవక్తా! ఈ కపటులు నీ వద్దకు వచ్చినప్పుడు, మీరు నిశ్చయంగా అల్లాహ్ ప్రవక్తలే అని మేము సాక్ష్యమిస్తున్నాము అని అంటారు. అవును, నీవు నిజంగానే ఆయన ప్రవక్తవు అని అల్లాహ్‌కు తెలుసు. కాని ఈ కపటులు పచ్చి అసత్యవాదులని అల్లాహ్ సాక్ష్యమిస్తున్నాడు."[1]

ప్రజల మధ్య ప్రచారం చేసే అసత్యాలు

ఇతరులు చెప్పని విషయాలను చెప్పినట్లుగా చెప్పుకుంటూ తిరిగేవారిని కూడా అసత్యవాదులు అని అంటాము. ఇది మరింత ఘోరమైన పాపం.

అల్లాహ్ ఇలా ప్రకటించాడు: "మీకు తెలియని విషయం వెంట పడకండి. నిశ్చయంగా కళ్ళూ, చెవులూ, మనస్సూ అన్నింటి విషయంలోనూ విచారణ జరుగుతుంది."[2]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఇలా ప్రవచించారు:

(آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ).

"వంచకుల చిహ్నాలు మూడు, మాట్లాడినప్పుడు అబద్ధాలాడటం, మాటను నిలబెట్టుకోక పోవటం, అప్పగింతలో మోసం చెయ్యటం."[3]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: నిరంతరంగా అబద్ధాలు చెప్పే వ్యక్తిని మరియు అబద్ధాలు చెప్పుటకై ప్రయత్నించే వ్యక్తిని అల్లాహ్ వద్ద అసత్యవాదిగా వ్రాయడం జరుగుతుంది."[4]

మనం అనవసరమైన మాటలు మాట్లాడకూడదు అవి నిజమైనవైతే తప్ప. ఎందుకంటే, ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

---

1. (63, సూరతుల్ మునాఫిఖూన్:1) *2. (17, సూరతు బనీ ఇస్రాయీల్:36)*

3. (సహీహ్ బుఖారీ: 32, సహీహ్ ముస్లిం: 89)

4. (సహీహ్ బుఖారీ: 5629, సహీహ్ ముస్లిం:4720)

5. (సహీహ్ బుఖారీ: 5671, సహీహ్ ముస్లిం: 67) 6. (సహీహ్ అబూదావూద్: 4990)

"ఎవరైతే అల్లాహ్‌ను మరియు ప్రళయ దినాన్ని విశ్వసిస్తున్నారో, వారు మంచిని (సత్యమే) పలకండి, లేదంటే మాట్లాడకుండా ఉండండి."[5]

నవ్వించటానికి అబద్ధాలు చెప్పకూడదు

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

(وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ).

"వారు నాశనం కావాలి, ఎవరైతే ఇతరులను నవ్వించటానికి అబద్ధాలు చెప్పుతారో, వారు నాశనం కావాలి. మరియు వారు నాశనము కావాలి" అని తెలిపారు.[6]

చిన్న పిల్లలతో సరదాగా కూడా అబద్ధాలాడకూడదు

హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఆమిర్ (రజియల్లాహు అన్హు) కథనం: "ఒక రోజు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మా ఇంటికి వచ్చి కూర్చున్నారు, అప్పుట్లో నేను చిన్న పిల్లవాణ్ణి, నేను ఆడుకోవడానికి బయలు దేరాను, మా అమ్మ నన్ను: "ఓ అబ్దుల్లాహ్! ఇటు రావా నీకు (ఏమైనా) ఇస్తాను" అని పిలిచింది.

ఆ మాటను విన్న ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం), 'నీవు ఏం ఇవ్వదలుచుకున్నావు?' అని ప్రశ్నించారు.

దానికి ఆమె, "నేను ఖర్జూరం ఇవ్వాలనుకున్నాను." అని చెప్పింది.

తరువాత ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: "ఒకవేళ అతనికి ఏమీ ఇవ్వకున్నట్లయితే నీవు అబద్ధం చెప్పినట్లు రాయడం జరుగుతుంది."[1]

అబద్ధపు స్వప్నాలు చెప్పకునేవారి గతి

హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్బాస్ (రజియల్లాహు అన్హు) కథనం: ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

"ఎవరైతే స్వప్నంలో కనని విషయాలను కనినట్లుగా చెప్పుకుంటాడో (ప్రళయం రోజు) వారికి రెండు గోధుమల విత్తనాలు ఇచ్చి ముడి వేయుటకు ఆదేశించబడును. కాని అలా వారు ఎన్నడూ చేయలేరు. మరియు ఎవరైతే

---

1. (సహీహ్ అబూదావూద్: 4991, అహ్మద్:15147, సిలల్ సిలతుస్ సహీహా:748)

2. (సహీహ్ బుఖారీ: 6520)   3. (సహీహ్ బుఖారీ: 1297)

పరస్పరం మాట్లాడుకునేటప్పుడు వారి మాటలను ఇతరులు వినటాన్ని అయిష్టంగా భావించినప్పటికీ (ఇతరులు) విన్నట్లయితే ప్రళయ దినాన వినేవారి చెవులలో సీసం కాచి పోయటం జరుగుతుంది."[2]

ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)కు తెలియజేశారు:....

"ఆ తరువాత మీరు చూసిన రెండవ వ్యక్తి, అంటే ముచ్చలిగుంత దాక చెంప, ముక్కు, కళ్ళు చీల్చబడుతున్నవాడు ఉదయాన్నే ఇంటి నుంచి బయలుదేరి, లేనిపోని పుకార్లు లేవనెత్తి (అబద్ధాలను) లోకమంతా వ్యాపింపజేస్తుండేవాడు.." అని తెలిపారు.[3]

అబద్ధాలు మూడు కారణాల వలన చెప్పవచ్చును

ప్రవక్త ముహ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్తుండగా హజ్రత్ ఉమ్మే కుల్సూమ్ (రజియల్లాహు అన్హు) విన్నారనీ ఇలా తెలియజేశారు:

(لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيَنْمِي خَيْرًا).

"అబద్ధాలను ప్రజల వ్యవహారాలను సరిదిద్దుటకై చెప్పేవాడు అసత్యవాది కాడు. దాని వలన అతను మేలును కాంక్షిస్తున్నాడు, లేక మేలు కొరకై చెప్తున్నాడు."[1]

హజ్రత్ ఇబ్ను షిహాబ్ (రజియల్లాహు అన్హు) ఇలా తెలియజేశారు:

(وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبٌ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ الْحَرْبُ وَالْإِصْلَاحُ بَيْنَ النَّاسِ وَحَدِيثُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ وَحَدِيثُ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا) .

"మూడు సందర్భాల కంటే ఎక్కువగా అబద్ధాలు చెప్పవచ్చుననీ అనుమతి ఇచ్చినట్లు నేను వినలేదు." ఒకటి: యుద్ధంలో, రెండు, ఇద్దరి మధ్య సంధి కోసం, మూడు భర్త భార్యకు మరియు భార్య భర్తకు (అందచందాల పట్ల పొగుడ్తూ) చెప్పే మాటలు.[2]

---

1. *(సహీహ్ బుఖారీ: 2495, సహీహ్ ముస్లిం:4717)*
2. *(సహీహ్ ముస్లిం:4717)*